

Det Svendne og det Vindne.
(Af Peter Struelens)

Hvære Aften, med din lille Skjæg,
Du vil blide Tanker mig indbyde,
Fredens Toner i din Filtked lyde,
Alene Gjerner fumble i din Skjæg.

Vind og maa je ofte Kinder følge,
Naget Hjært i Tidens Løb en svendet,
O, men meget en dag ogsaa vrendet,
Lær vi Vinde skal med Tidens Bølge.

Kinder dukke op fra vindene Dage,
Kinder om de fjære Vindene høre,
Kinder jide, blide, høre, høre,
O, dem har jeg dog endnu tillage!

Var du glad, min Gal, og jaa det Vindne
Nu du tænke i den lille Aften!
Gjød du bide! Han vil jine Kraften,
Hvordet let du glæmme skal det Svendne!

Lad dette lille Digt, min hjære Svend, gjære Dig til en sødlig Erindring
om Din hjærtige Fæder

Penediæter

Landsaa, i August, 1868.